

i Algier och derefter torde finna svårighet att åter inträda i Utrikes Minist^ren, Kunde nu handels-corpsen i H^elsingfors, så länge petitions andan råder, förmås att till Kejs^rerligaⁿ Senaten inlemna en ansökning i ofvan antydt ändamål och denna ansökning innan nyåret hit inkommer, så vore det kanske möjligt att Boissman finge anställning. Jag tror honom vara en bra och skicklig Consul, ehuru dålig hushållare.

Jag återväntar vår Nådige Herre och Kejsare i nästa vecka för att framlägga propositionen i Press-frågan. Den fordrar muntlig förklaring.

Med sann och fullkomligaste högaktning

Herr Senatorns
ödmjukaste tjänare
Emil Stjernwall.

S:t Ptbg den 26 Oct/7 Nov 1863.

199 G. VON ALFTHAN – J. V. SNELLMAN 7. XI 1863
HUB, JVS handskriftssamling

Högädle och Högtärade Herr Senator!

Med dagens post afgår en – troligen oväntad – framställning om anslag, med eller utan ständernas samverkan icke till jernvägar och kanaler, så djerfve våga vi ännu icke vara, men till vanliga landsvägar. – Herr Senatorn torde, efter genomläsandet utaf framställningen, icke förneka billigheten utaf denna ödmjuka begäran, som ännu har ett skäl för sig, hvilket icke blifvit omedelbart påpekadt. Jag menar, att väganläggningar, utom mycket annat, äfven befordra landets uppodling och befolkning.

De som, quand même, ifra för skogshushållningen anse kanske detta sednaste skäl icke vara något alls. De egenteliga Forstmännen dela alla specialisters öde: att lätt förvexla medlen med ändamålet; med andra ord, att menniskor äro förmer än trån, ihågkommes icke alltid utaf dem, som nästan uteslutande hafva med de sednare att skaffa. – Det är rätt och väl, att forstmännen hafva värme och intresse för sin sak, som är vigtig nog, men jag anser mig hvarken behöfva eller ens böra se på allt genom deras glasögon.

Att, under närvarande förhållanden, landets Kolonisation går långsammare framåt, är faktiskt; om detta skall anses för en olycka eller icke, derom kunna meningarne vara delade. – För min del tror jag icke, att en landsort med i medeltal 65 menniskor på Geogr^afiska kvadratmiln, så snart har att befara öfverbefolkning; fastmer är det min fulla öfvertygelse att just vår glesa befolkning är det största förhindret för oss, att blifva delaktige utaf civilisationens förmåner.

Såsom sakerna nu stå, kunna nybyggesanläggningen icke skjuta fart, förr än de under Forststyrelsens inseende ställda Kronojordarne blifvit behörigen undersökte i och för de egenteliga Kronoparkernas aflösande. Det synes således angeläget att påskynda en sådan undersökning, hvartill, då landtmäteri staten är upptagen på annat håll, forsttjenstemännen sjelfve borde tillhållas.

Glädjande var det att höra, att auktionerna i Kemi och Ijo denna gång aflupit med sådan framgång, att utaf 275 000 stammar, heldst 75 000 verkligen blefvo försålde. – Det har alltid förekommit mig, som

skulle det icke länge låta vänta på sig, förr än styrelsen och sågegarene skulle förena sig om priserna.

Större svårigheter företer tjärubrännings plötsliga aftagande uti Kajana och Pudasjärvi, när om 2 år tillståndet att tillgodogöra gamla katningar tilländagår – och en produktion, som härintills gifvit ifrån 250 till 400 000 R^ub^el Silf^ver årligen faller med hälften. Redan nu visa sig svårigheter i Pudasjärvi, emedan berörde tillstånd icke hade afseende på de bjelkar, som behöfvast till flottbottnar för tjärtunnornas nedforsling utför Ijo elf. Saken är ganska brydsam för allmogen och underrättelser om föröfvad åverkan och derefter gjorde beslag hafva redan kommit till mina öron. ||Framdeles låter detta jemka sig sålunda, att bönderna öfvertaga flötningen af den genom Kronan afverkade och af Köpmännen inropade stocken, då de medsamma få ner sin tjära. Härigenom kunde en mycket ändamålsenlig arbetsförmedling åstadkommas.|| Nödvändigt är, att utsträcka tillståndet, att ur Kronans skogar få uppbyta stubbar och rötter, på flere år framåt, för att för allmogen underlätta den svåra öfvergångsperioden ifrån skogs- till jordbruk.

Öfverraskande för mig var det, att ur Finans-Expeditionens sednaste skrifvelse inhemta, att man i Helsingfors anser årsvexten här i länet »öfverhufvudtaget hafva utfallit gynnsamt». Min sednaste berättelse om årsvextens beskaffenhet torde dock vara egnad att betydligt modificera en sådan åsigt. Emedlertid är jag nu så bunden, vis-à-vis användandet utaf anslaget till allmänna arbeten, att jag får lof att *med stor skada för den goda saken*, inhibera tilltänkta mjöltransporter till Kajana härad för att få några vägar, på hvilka länge arbetats och obetydligt återstår, slutförda i nästa sommar. Följden blir, att det redan gjorda arbetet förfaller, emedan jordegarene icke emottaga vägen till underhåll förr än den blifvit alldeles genombruten, äfven om, som i ett par fall här, allenast en half mil eller mindre återstår. Jag får lof att framställa härom, med första.

Post för post hafva vi väntat på afgörande i frågan om Navigationslärare tjensten. En hel termin är nu redan förlorad. Direktion har varit betänkt uppå att om Cannelin utnämnes och icke kan hitfås förr än nästa sommar, antaga en provisorisk lösan till dess. Lokal, möbel, Instrumenter, kartor &c. är allt redan färdigt,

Om jag åter faller Herr Senatorn besvärlig med ett mer än tillbörligt långt bref, så får jag bedja om tillgift och åberopa Herr Senatorns meddelade gunstbenägna tillstånd. Åtskilligt, som jag tagit mig friheten att omnämna, hörer visseligen icke direkte till Herr Senatorns behandling, sedan Forststyrelsen öfvergår eller öfvergått till en annan Expedition i Senaten, men jag har icke velat försumma tillfället att vidröra dessa ämnen, som förr eller sednare torde förekomma uti Ekonomie Departementet.

Med utmärktaste högaktning och uppriktig tillgifvenhet, har jag äran teckna mig

Högädle Herr Senatorns
Ödmjukaste tjänare
G. Alfthan

Uleåborg den 7 November 1863.